

защо не е безз причина твоє то молчаніє: Оваче, ако
 имашь некой страхъ отъ баща си, за да ти не напра-
 ви некое зло, совѣтѣвамъ те една вещь полезна и до-
 бра, и не щемъ да се отдѣлимъ отъ тебе, докле не на-
 правишь снова дѣло, кое то ще ти речемъ за твоа пол-
 за: Знай защо баща ти е сега старъ и безсиленъ, а
 ты си младъ и силенъ, и ако ти се види добро, азъ
 можемъ да направимъ некой навѣтъ на баща ти, що
 то онъ оубо да пріеме смерть, а ты пріемши царство
 то, да земешь и мене за жена.

Тыа дѣмы чѣвши царскій сынъ, разгнѣвасе и раз-
 срдисе толкъ, що то и оучителска та заповѣдь забо-
 рави, и предъ да прейдатъ седмь те дни, продѣма и рече и:
 Знай, о жено, защо това, що то си продѣмала сега, не ще
 и да има никакъвъ отвѣтъ, докле не пройдутъ седмь дни.

Жена та же чѣвши това, оуплашисе много, и на-
 мысли да направи навѣтъ лошавъ и пагѣбенъ противъ
 момче то. Тѣмже авіе раздра си дрехи те, одраска
 лице то и сосъ големъ гласъ выкаше. Царь же чѣвши
 гласъ на жена та, оуплашисе, и выкнавши а пыташе
 да разѣмѣ, каковъ е толкъ безчинный гласъ. Она же
 мѣ рече: Азъ, о царю, сосъ многѣ любовь трѣдихсе
 и дѣмахъ твоємѣ сынѣ, и оувѣщавахъ го, да продѣма:
 но онъ нечаянно фзрлисе взрхѣ ми, и трѣдисе да ме
 осрамоти толкъ, що то отъ многѣ то си насиліе ра-
 скзса ми и оутваръ и дрехи, какво то ме видишь, и
 лице то ми сосъ ногти те си раскровави, и едка сосъ
 выканіе то избавихсе отъ толкъ големо то мѣ безсрам-
 ство, кое то не се надѣхъ никогда да пострадамъ отъ него.

Царь же чѣвши тыа дѣмы безнадежно вострепета, и
 оуплашисе на оужасно то повѣствованіе, и безз да испыта
 хѣвако истина та, толкъ се рассрди на сына си,
 що то авіе опредѣли го на смерть.